

Варненски Общински Вѣстникъ

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО

**Цѣната на вѣстника е винаги
прѣдплатено**

за година само 3 лева
за $\frac{1}{2}$ година 1:50 лева

Единъ брой 5 стотинки.

Пари, писма и всичко за вѣстника да се праща
до Град. Общинско Управление въ гр. Варна.

За обявления се плаща на дума:

За I страница 5 ст.
За II страница 3 ст.
За III и IV страница 3 ст.

Издава Варненското Общинско Управление

Изложение

отъ санитарното отдѣление,
по въпроса за разваленитѣ брашна отъ
мѣлницата „СИЛА“ въ гр. Варна.

(Горчивия хлѣбъ въ гр. Варна, отъ гдѣ
произхожда и кой е виновенъ за това).

Прѣзъ Юлей м цѣ миналата 1914 г. се появи по фурнитѣ горчивъ хлѣбъ. Веднага бѣ натоваренъ участъковия лѣкарь д-ръ Ат Куртевъ, общ. химикъ П Ангеловъ и общ. аптекарь Ст. Димитровъ, да обиколятъ складоветѣ за брашна и мѣлницитѣ и да взематъ проби за химически анализъ. На 31 юлий 1914 год. тѣ сториха това и гдѣто сж намѣрили брашна взели сж двойни проби и ги испратили въ градската химическа лаборатория за анализъ. Отъ протоколитѣ на лабораторията се установи, че брашната отъ мѣлницата „Сила“ сж развалени и приготвени отъ тѣхъ хлѣбъ мирше на мухъ и горчи. Това, съ писмо отъ 4 Августъ 1914 год. № 747 съобщихъ на г-на Кмета. По поводъ на това бѣ назначена комисія въ съставъ общ. съвѣтникъ Тодоръ Страшмировъ, стар общ. лѣкарь д-ръ Ив Фарашевъ и общ. химикъ П. Ангеловъ, която на 8 Августъ с. г. обиколи складоветѣ и мѣлницитѣ за брашна въ гр. Варна и на основание протоколитѣ отъ град. химическа лаборатория извършва слѣдующето. Отидохме въ мѣлницата „Си-

ла“ тамъ подъ навѣса намѣрихме струпа-но безразборно, брашно на буци въ раскѣсани испапани, мухлясали човали. Това брашно е стояло дълго врѣме на пристанището на влажно мѣсто и отъ тамъ е принесено тука. Това брашно е № № 0 и 1 около 4000 торби. Отъ него брашно намѣрихме въ мѣлницата 400 торби. Мѣлницата работеше. На въпроса зададенъ на работницитѣ — какво работи мѣлницата? отговори ни се: че премива и присѣва разваленитѣ брашна. Туря се въ нови торби и се складира на остивъ при рибарскитѣ бараки на пристанището, отъ гдѣто се продава. Работницитѣ ни обясниха още, че мѣлницата отъ единъ м-цѣ само съ това се замивава. Такива приработени брашна намѣрихме въ мѣлницата „Сила“ 300 торби и на пристанището до рибарскитѣ бараки 8000 торби. Съгласно чл. 11 и 12 отъ закона за санитар надзоръ върху хранителнитѣ и питейни вещества и др. и възъ основание протокола на градската лаборатория брашната се конфискуватъ. Отидохме въ кантората на Д-во „Сила“ гдѣто заварихме директора на д-то Коста Равковъ и Спасъ Спасовъ. Обявихме имъ че брашната като развалени се конфискуватъ. Тѣ се съгласиха брашната на буци въ мѣлницата и надъ навѣса да се денатуриратъ и послужатъ за храна на добитъка. Относително приработенитѣ вече развалени брашна се съгласиха да се турятъ подъ възбрана и да не се допусчатъ на мѣстния пазаръ. Това брашно било прѣдначено за

Цариградъ. Комисията имайки прѣдъ видъ че брашната се развалени мухлясали

Р Ъ Ш И:

1) Разваленитѣ брашна на буци и прѣработенитѣ отъ тѣхъ брашна не могатъ да се допуснатъ за приготвяне на хлѣбъ.

2) Да ли ще могатъ да се допуснатъ за храна на добитъка и какъ ще се денатуриратъ да се назначи санитарно-ветеринарната Комисия, която да се произнесе върху това и

3) До тогава, да са задлъжи управленито на фабриката „Сила“ да прѣброи колко торби брашно има и да се постави усилена стража която да не допуска да се вдигатъ брашната както отъ мѣлницата тѣй и истива на пристанището.

Въ складоветѣ на Никола Енчевъ, Д. К. Поповъ, Марко Николовъ, Трифонъ Никовъ развалени брашна не намѣрихме

Съ писмо № 765 на 9 августъ 1914 год се помоли Варненския Градоначалникъ да постави стража както на истива така и на мѣлницата. Още същия денъ стражата бѣ поставена.

За конфискуванието на брашната и прѣброяванието на торбитѣ съ писмо № 766 отъ 9 августъ се събщи на Директора на мѣлницата „Сила“. Въпрѣки наложната възбрана и поставената стража на 11 августъ с. г. по распорѣдбата на г-на Коста Ранковъ, отъ разваленитѣ брашна на истива при рибарскитѣ бараки се натовариха 840 торби въ четире вагона № № 30138, 20207, 30699 и 2323 за София.

За този произволъ бѣ донесено отъ стражара Д. Бѣлевъ, констатирано е отъ санитарния агентъ Илия Михайловъ и съставения по случая актъ № 147 съ писмо № 826 на 20 юлий 1914 година се испрати на прокурора при Варненския окр. съдъ за наказание на виновния. Този актъ е туренъ къмъ дѣло. По поволъ вдигането на брашната веднага събшихъ на Вар окр. лѣкаръ съ писмо № 774 отъ 11 августъ, послѣдния съобщава на Соф окр. лѣкаръ, който распореди да се конфискуватъ

брашната на Софийската гара Химическия анализъ установява, че брашната сж развалени и вредни за здравнето. Варнен окр. лѣкаръ съ писмо № 1353 отъ 4 септем. ми съобщава, че Върхов. медиц. съвѣтъ е рѣшилъ да се възбуди углавно преслѣдване противъ лицата които сж нарушили възбраната, на брашната отъ мѣлницата „Сила“.

Протокола на комисията отъ 8 августъ 1914 год. съ писмо № 828 на 20 августъ е испратенъ на г-на Прокурора при Вар. окр. Съдъ, за наказание на Директора на Д-во „Сила“ който си е позволилъ съзнателно да приготвя и продава хранителни вещества вредни за човѣшкото здравие По този протоколъ прѣзъ Май -т. г. започва слѣдването

Какво става съ останалитѣ въ гр. Варна развалени брашна. Стража имаше поставена както при мѣлницата, така и на истива при рибар. барака.

Назначената санитарно ветеринарна комисия съ протоколъ отъ 12 августъ рѣшава да се взематъ по отдѣлно проби отъ всички номера брашна и тѣзи проби да се испратятъ на Ветеринар. бактериологическа станция и на Държав. отр. станция въ София за анализъ и да се произнесатъ могатъ ли тѣзи брашна да се употребятъ за храна на добитъка.

Проби се зеха и се испратиха на 16 августъ. Индустриалното Д-во „Сила“ съ писмо вх. № 702 прѣтендира, че не всички брашна биле развалени, затова моли да се извърши втора анализа на брашната взети на 13 августъ по отдѣлно отъ всички № брашно и това да станало въ присѣтствието на тѣхенъ представителъ ни при анекдат.

На това искание санитарното отдѣление съ писмо № 807 отговори на 18 августъ с. г. че удовлетворява женението на Д-во и дѣйствително при втория химически анализъ присѣтствуваха химика Ан. Хлѣбаровъ и д-ръ Г. Савовъ и анализата установи, че всички 10 проби брашна сж не нормални и вредни за здравнето, защото:

1) Растворимитѣ вѣщества сж по малко отъ 5/0.

2) Сухата клейковина е по малко отъ нормата, тя е 7.70/0 а трѣба да бжде не по малко отъ 9.110/0.

3) Мократа клейковина е 20.50/0, а трѣбва да бжде не по малко отъ 260/0.

4) Съдържа микроорганизми (плѣсени отъ рода *Mucor*, *Penicictum*, *Asperdnlns* и др.)

5) Еластичността намалена отъ 9 — 150/0 нормално до 7 50/0.

6) Кислотността е голѣма. Нормално тя не трѣба да надминава 0,0150/0 до 0,0400/0, а въ тѣзи брашна тя достига отъ 0,06310/0 до 0,23120/0 и

7) Въ брашната има брѣмбарчета (*Tenebrio moliefos*), таква брашна сж не нормални развалени и приготвеня отъ тѣхъ хлѣбъ има неприятенъ вкусъ горчивъ, съ джхъ на плѣсень и развалени яйца. Скорбенитѣ зърна сж наедени отъ страна, тѣстото не е достатъчно еластично. Хлѣбъ отъ таква брашна при употребенне скоро става противенъ, прѣлизвива отвращение и причинява растройство на пищеварителнитѣ органи. Съдържащитѣ се въ брашната токсини можѣтъ да причинятъ и отравяне. Прѣзъ врѣме на войната хлѣбъ приготвенъ отъ подобни брашна се даде на войницитѣ.

Причиняваше желтеница и гастра ситеритѣ. При лагеритѣ се образоваха цѣли купица отъ хлѣбъ които и добитѣка не ядеше. Нѣкои лакоми добитѣци умираха слѣдъ като се наядоха съ този хлѣбъ.

Хигиеническиятъ институтъ въ София съ писмо № 389 отъ 4 септем. 1914 год. испраща ни протокола за направеното излѣдавание на брашната Въ този протоколъ отъ 3 септ. с. г. като признава че брашната сж мухлясали, съдържатъ микроорганизми, червейчета, повече кислотность, еластичността и глутна намалени и сж не нормални, заключава че не съдържали вредни за здравето елементи.

Ветеринарната бактериологическа станция съ писмото си № 840 на 31 октом.

1914 год. съобщава че брашната проби № № 1, 2 и 5 които сж брашната № № 0, 1 и 4 на бучки е рискувано да се употребягъ за храна на добитѣкъ, а за другитѣ проби № № 3, 4, 6, 7, 8, 9 и 10 можѣтъ слѣдъ, като се денатуриратъ съ *Coputr Mortum* да се употребягъ за храна на добитѣка

Отъ приведенитѣ аналитизи се вижда едно разногласие въ заключението. До глѣто нашата лаборатория установява, че брашната се вредни и не можѣтъ да се допуснатъ за приготвяне на хлѣбъ и до глѣто Ветеринарната бактериологическа станция дава заключение, че пробитѣ № № 1, 2 и 5 е рисковано да се дагъ и за храна на добитѣка, Хигиеническиятъ институтъ признава че брашната се развалени, но заключава, че не съдържали вредни за здравето елементи, но като такива можѣтъ ли да се допуснатъ за храна ан хората не дава заключение.

По поводъ на това разногласие отнесохъ въпроса въ Върховъ Медикъ Съвѣтъ, които на 5 XII 1914 год. се произнася, че *брашната сж развалени мухлясали — вредни за здравето и не трѣбва да се позволява продажбата имъ.*

Прѣзъ Октомврий м-ць забѣлѣзваме, че стражата отъ брашната е вдигната безъ наше знание. Веднага запитвамъ г-на Градоначалника по чия заповѣдъ е вдигната стражата Той отговаря, че това е сторено по телеграфическата заповѣдъ на Министра на вътрѣшнитѣ работи № 8370. Поискахме да узнаемъ съдържанието на тая телеграма. Каза ни се да се обърнемъ къмъ г-на Варненския Окръженъ Управителъ. Съ три писма поискахме да ни се събщи тази телеграма по г-на тогавашния Окр. Управителъ Дамиянъ Перилинговъ не благоволи да ни испрати прѣписъ.

По какви съображения Министра на вътрѣшнитѣ работи, е вдигналъ стражата не зная, но тѣ сж противозакони защото, при наличиността на химическия анализъ, споредъ закона за съестнитѣ продукти той нѣма право да стори това, а още по вече да вдигаше стражата безъ да бждемъ уведомени.

(Слѣдва).

Рѣшения на Общинския съвѣтъ.

Рѣшение № 174 отъ II.IV.915 год.

Одобрява протокола на Комисията отъ 28 Януарий т. г. и постановява да се постелятъ за пробенъ паважъ нѣкои улици на града съ много силно движение на коля прѣдпочително улицитѣ въ търговската частъ на града, съ каменни блокчета по образеца прѣдставенъ отъ Г. С. Мечкаровъ, върху когото, одобрява, да се възложи по-стилането на тия улици по условия изложени въ протокола на комисията и съ цѣна по 7-50 лв. кв. метръ.

Рѣшение № 225 отъ с. дата.

Подложи се на разискване въпроса да се продаде ли общинското мѣсто находяще се на жгъла мѣжду улицитѣ: „Харчева“, „Сливница“ и „Мария-Луиза“.

Прѣдъ видъ, че въ околнитѣ квартали на това мѣсто нѣма друго мѣсто оставено за общинска потрѣба; че сжщото мѣсто обслужва на четири улици: „Харчева“, „Сливница“, „Мария-Луиза“ и „Нишка“; че на такова мѣстоположение, на това мѣсто единъ денъ може, да бжде построена спирка за бждщата трамвайна мрѣжа, а възможно е, да бжде въздигнатъ на него и памѣтникъ. По тия причини, съвѣта намира, че то трѣбва да остане за общинска потрѣба, а да не се продава на търгъ, както е правено до сега. За това, съвѣта рѣши: общинското мѣсто, което се заключава мѣжду улицитѣ: „Харчева“, „Сливница“ и „Мария Луиза“ да се не продава на търгъ, а да се остави за общинска потрѣба

Рѣшение № 207 отъ 14 Априль т. г.

Докладваха се отъ Градския Архитектъ, за одобрение отъ съвѣта, протоколитѣ № N 1 и 2 отъ 26 и 27 Мартъ т. г. на журито за прѣцѣнка на конкурсивитѣ проекти за Варненската Градско-общинска и Сждебно-Административната Палата.

Съвѣта рѣши:

Одобряватъ се тия протоколи и се постановява, да се заплати на Архитектитѣ; Д. Дабковъ и Стефанъ Венедиктъ Поповъ, отъ Варна за прѣмирания имъ проектъ съ мотото „Веритасъ“ вгората награда отъ лева 3000 и на Архитекта Н. Торбовъ, отъ София, за прѣмирания му проектъ съ мотото „Народнитѣ постройки само съ Български стилъ“ третата награда 1500 лева.

Съ рѣшение № 217 отъ 14 Априль т. г.

Се отпуща безплатно на сиротоцѣталицето „Надѣжда“ електрическа енергия за освѣтление, както и да не плаща такса за свързването съ общата мрѣжа, но подъ условие да измѣни то остава си въ смисълъ, единъ общински съвѣтникъ да бжде членъ въ управителния съвѣтъ и финансовитѣ му операции да бждатъ контролирани отъ общинския контролоръ.

Съ рѣшение № 242 отъ 18 Априль т. г.

Съвѣта е делегиралъ правата си по чл. 9 отъ закона за благоустройството на общинскитѣ съвѣтници: Г. Ноевъ, Г. Филириди и М. Вълковъ, които съ всички длѣжностни лица специалисти, прѣдвидени въ сжщия членъ, да иматъ право, да разглеждатъ и да взематъ рѣшения по всички въпроси, които се касаятъ до прѣдвидената въ чл. 9 комисия, която да се свиква отъ Началника на техническото отдѣление, при единственното условие, че протоколитѣ на тая регулационна комисия трѣбва да бждатъ докладвани за одобрение отъ общинския съвѣтъ.

Съ рѣшение № 244 отъ 18 Априль, общинския съвѣтъ отпущна на Варненското Акционерно Пивоварно дружество „Галата“, на основание закона за насърчение на мѣстната индустрия, прѣдъ лицето на фабриката му — къмъ морето, на мѣстността „Карантината“ безплатно два декара общинско мѣсто за индустриални цѣли, а съ рѣшение № 307, отъ 29 сжщи мѣсець, отпущна още 8080 кв. метра прѣдъ сжщото

лице на фабриката за обслужване, по 50 ст. кв. метръ.

Съ рѣшение № 351 отъ 2 юний се освобождава отъ такситѣ за вода и за електрическо освѣтление съ които ще се ползува приюта на Варненското Старопиталище „Милосердие“.

Състоянието на лозята.

Врѣмето тая година напълно благоприятствува за развитието на лозята. Рѣстътъ на филизитѣ надминава на много мѣста вече метръ, а появената реса е толкова изобилна, че ако това което обѣщаватъ здравитѣ лозя бжде запазено, не ще сгрѣшимъ ако кажемъ, че тая година ще бжде една отъ богатитѣ лозарски години. Но тъкмо сега когато правимъ тия си заключения, се намираме въ моментъ, който е най критическия за развитието на лозата и то, както по отношение на климатическия влианя, той и по отношение болеститѣ и поврѣдитѣ, на които е изложена лозата.

Тъкмо сега лозята цвѣтятъ, кждѣ малко кждѣ много цвѣтението е въ пълната си сила и едно отъ условията за да имаме пълно и нормално завързване плодъ, е прѣзъ тази седмица най-малко да не вали нѣкой много силенъ и продължителенъ дъждъ, който както е извѣстно става причина за прѣсяването и унищожаването голѣма частъ отъ завързътъ.

Друга опасностъ, която виси надъ лозята прѣзъ пѣлия лѣтенъ сезонъ, но появяването ѝ особено сега е най чувствително, е перенеспората, болестъ която е най-опустошителна, ако се появи именно сега, защото първата ѝ жертва ще бжде цвѣта и плода а послѣ и листата.

При съзнанието, че тази болестъ се лѣкува само чрѣзъ прѣскване синкамъченъ разтворъ и то прѣдварително, при налично-

стъта освѣтъ това на горчивото минало, което ни е научило не тѣй леко да гледаме на тази болестъ и не съ отлагания да се боримъ съ нея, надѣваме се, че Варненскитѣ лозари въ случая ще се покажатъ най-акоратни, както по отношение на врѣменатата, тѣй и по отношение качеството на работата, като побързатъ да извършатъ и второто прѣскане по възможностъ на врѣме, веднага слѣдъ прѣцвѣтяването даже и прѣзъ врѣме на самото цвѣтене, ако се опасяватъ, че ще закъснѣятъ поради прѣтрупаностъ на работата.

Нека да не се забравя, че болестъта както казахме не лови само листата а и плода, или самия цвѣтъ, като унищожава главно чепкитѣ и щомъ е така за тая, който прѣска е особено важно да прѣска не само листата и филизитѣ, а и самитѣ чепки, даже прѣскането специално на гроздоветѣ може да се повтори, само и само да се гарантира задържането имъ, защото при недобрѣ напрѣскани листа, една частъ отъ листата може да изпадатъ и съ това гроздето може да остане доста зелено, но ако болестъта выпадне самитѣ гроздове, тѣ изчезватъ и правятъ съ това безполъзенъ цѣлогодичния трудъ на лозаря

Отъ военното бюро.

Всички пехотинци отъ 36 наборъ — 1912 година — свикани на тринедѣлно убочение сж длъжни да се явятъ въ 8 полкъ на 18 Юний т. г. 7 ч. прѣди обѣдъ.

Мобилизационнитѣ съобщения за служилитѣ отъ наборъ 1901, 1902, 1903, 1904, 1905, 1906 и 1907 години и несслужилитѣ отъ набори 1886 до 1896 години и отъ 1907 до 1914 год. сж готови. Всички запасни числящи се къмъ Варненската община, отъ горнитѣ набори да се явятъ

въ общината за да си получатъ мобилизационитѣ съобщения. За отсутствующитѣ отъ гр. Варна, да се явятъ родителитѣ или близкитѣ имъ.

Поканватъ се Варненскитѣ запасни войници, служили прѣзъ врѣме на Българската война 1912 — 1913 години въ 8-й пехотенъ полкъ, които сж наградени съ кръстове за „храбростъ“ и ония служили въ 44-й пехотенъ полкъ наградени съ медали за „заслуга“, да се явятъ въ общинското управление най късно до 20 того, да си получатъ грамотитѣ — патентитѣ за тѣхъ.

Назначени комисии.

На 6 Юний по 3 часа слѣдъ обѣдъ се свика комисия въ съставъ общински съвѣтници: С. Юлзари, Г. Самоковски, Ст. Георгиевъ, Юристконсулта Г. Янговски и Контрольора Чешмеджиевъ, която съгласно рѣшенията на съвѣта № 353 и 354 да прѣгледа смѣткитѣ на Ник. Станковъ по прѣдприятията му „Бачъ“ и „Кавтарина“ наети отъ него за 1914—1916 години и да изложатъ мненията си въ обстояни протоколи по отдѣлно за всѣко едно прѣдприятие. Комисията е свободна да опредѣли отъ кога да почне ликвидацията на всѣко едно отъ тия прѣдприятия.

На 8 Юний по 9 часа прѣдъ обѣдъ се свика комисия въ съставъ общинскитѣ съвѣтници: К. Геновъ, Ж. Дикиджиевъ, М. Вълковъ, Р. Василевъ, Ст. Георгиевъ, Ц. Анчевъ и п. Кмета В. Сираковъ, която да се занимае съ молбата на Варненскитѣ каспи за намаление цѣнитѣ на мѣсото.

На 8 Юний по 3 часа слѣдъ обѣдъ се свика комисия въ съставъ общинскитѣ съвѣтници Т. Страшимировъ, С. Юлзари, Инженеръ Т. Бончевъ и Н. Стефановъ, която съгласно рѣшението № 345 да анкетира дѣятелността на общинския кондукторъ Ив. Икономовъ и спороветѣ мѣжду него и градския архитектъ.

Съ указъ № 35 публикуванъ въ Държавний вѣстникъ брой № 92 утвърждава се рѣшението на Народното събрание за отстъпването на Варненската Градска Община за нуждитѣ на Варнен. Археологическо дружество на безсрочно ползуване държавната гора при „Аладжа-Манастиръ“ която гора дружеството да култивира, украси и прѣобърне въ народенъ паркъ, кето запази сществующитѣ въ мѣстноститѣ старини.

Варненскиятъ Окръженъ Финансовъ Началникъ съ писмо № 3664 отъ 1 Юний т. г. съобщава на общината, че Министра на Земледѣлието и Държавнитѣ Имоти му е прѣдписалъ да приведе въ изпълнение горното рѣшение на Народното Събрание, вслѣдствие на което г. Кмета назначи комисия въ съставъ: п. Кмета А. Данчевъ, Прѣдседателя на Археологическото Д-во и общинския Лѣсничей, която ведно съ Финансовия Началникъ на 7 Юний т. г. отиде на самото мѣсто, за да приеме гората въ владение на общината.

Съставения по този случай протоколъ ще помѣстимъ въ слѣдующия брой на вѣстника.

Варненското Професионално Училище „Трудолюбие“ ще започне испититѣ за свършенъ курсъ по всички отдѣли отъ 15 Юний т. год.

Испититѣ ще се прѣвършатъ на 26 Юний т. год.

Таблица за заклания и унищожения добитъкъ и теглото му въ килограми

Прѣз мѣсецъ Май 1915 год. въ скотобойната на гр. Варна.

№ по редъ	Видъ на добитъка	Бруто		Унищоженъ (конфискуванъ) добитъкъ отъ изобщо заклания по причина отъ:										Нето				
		брой	килогр.	Остѣна — Tuberculosis		Мършавостъ (старостъ) бодестъ, лошо хранене, усилена работа		Тѣжка жълтеница (Icterus, Ictère grave)		Кръвоотравяне (Septicæmia) и гноеръване (Pyæmia)		Обща актиномикоза Actinomycos généralisés		Червенка Erysipelas suis septica		Cysticercus cellulosus Larderie de porc		Останао за консумиране месо въ:
				число	килогр.	число	килогр.	число	килогр.	число	килогр.	число	килогр.	число	килогр.	число	килогр.	
1	Бикове волски																	
2	Волове	37	5220	1	221													4999
3	Крави	31	2679															2679
4	Телци	7	405															405
5	Биволи	20	3533															3533
6	Биволицы	8	1119															1119
7	Малачета																	
8	Овни и кочове	3	27					1	11									16
9	Овци	3	23															23
10	Агнета	14805	93309			36	167			3	20							93122
11	Ярета	4966	29475			22	97	7	53	1	12							29313
12	Свине	19	985															985
	Всичко	19899	136775	1	221	58	264	8	64	4	32							136194

Градски Ветеринаренъ лѣкаръ: Д-РЪ ИВ, ЖЕКОВЪ.